

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jana Rutsche a soudců JUDr. Ivony Šubrtové a Mgr. Heleny Konečné v právní věci žalobce: **L. Z.**, t. č. na adrese Věznice Valdice, nám. Míru 55, 507 11 Valdice, zast. JUDr. Tomášem Sokolem, advokátem se sídlem Sokolská 60, Praha 2, proti žalovanému: **Generální ředitel Vězeňské služby České republiky**, Soudní 1672/1a, P.O. Box 3, Praha 4, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 2. 2016, č. j. VS 42007-8/ČJ-2016-800073-22RVO,

t a k t o:

- I. **Rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 2. 2016, č. j. VS 42007-8/ČJ-2016 800073- 22RVO, s e z r u š u j e a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.**
- II. **Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 11.228,- Kč k rukám JUDr. Tomáše Sokola, advokáta se sídlem Sokolská 60, Praha 2, a to do deseti dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d n ě n í :

I. Předmět řízení

Rozhodnutím ředitele Věznice Valdice ze dne 1. 12. 2015, č. j. VS 6694211102/2015- 22/705, byla žalobci, coby odsouzenému, na základě § 35 odst. 1

zák. č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody, uložena povinnost uhradit neuhrazené náklady výkonu trestu odnětí svobody v částce 40 766 Kč.

Generální ředitel Vězeňské služby České republiky (žalovaný) rozhodl o stížnosti žalobce žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 4. 2. 2016, č. j. VS 42007-8/ČJ-2016-800073-22RVO, tak, že rozhodnutí ředitele Věznice Valdice ze dne 1. 12. 2015 změnil tak, že výrok rozhodnutí zní: „Na základě § 35 odst. 1 zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody, je odsouzený L. Z. povinen uhradit náklady výkonu trestu odnětí svobody v ostatních případech za období od 1. 11. 2012 do 31. 10. 2015 v částce 40 766 Kč“.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, že povinnost nahradit státu náklady spojené s výkonem trestu odnětí svobody je obžalovanému, který byl pravomocně uznán vinným, uložena ustanovením § 152 odst. 1 písm. d) zákona č. 141/1961 sb., trestní řád, ve znění pozdějších předpisů. Úhradu nákladů spojených s výkonem trestu odnětí svobody upravuje zákon o výkonu trestu odnětí svobody (§ 152 odst. 4 trestního řádu). Podle § 35 odst. 1 zákona o výkonu trestu odnětí svobody, je odsouzený povinen hradit náklady výkonu trestu a nelze-li tyto náklady srazit z odměny za práci, může věznice k jejich úhradě použít prostředky, které má odsouzený uloženy ve věznici.

Žalovaný dále citoval ustanovení § 35 odst. 2 zákona o výkonu trestu odnětí svobody, upravující osvobození od povinnosti hradit náklady výkonu trestu, a ustanovení § 28 odst. 2 písm. i) stejného zákona, podle kterého je žalobce povinen oznámit neprodleně věznici skutečnost, že je poživitelem důchodu nebo výsluhového příspěvku. K posledně citovanému ustanovení žalovaný uvedl, že dle potvrzení České správy sociálního zabezpečení (dále jen ČSSZ) ze dne 10. 11. 2015 je odsouzený ode dne 11. 6. 2012 příjemcem starobního důchodu z důchodového pojištění. Konstatoval, že z důvodu zatížení důchodových dávek exekucí není žalobce osvobozen od povinnosti úhrady nákladů výkonu trestu.

Podle ustanovení § 8 odst. 1 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 10/2000 Sb., o srážkách z odměny osob, které jsou ve výkonu trestu odnětí svobody zaměstnány, o výkonu rozhodnutí srážkami z odměn těchto osob a chovanců zvláštních výchovných zařízení a o úhradě dalších nákladů, ve znění pozdějších předpisů, se na srážky k úhradě nákladů výkonu trestu použije 40 % z důchodu nebo výsluhového příspěvku. Podle odst. 2 z peněz, které byly zaslány odsouzenému do věznice a které byly převedeny na jeho účet vedený věznicí, se vyměří úhrada nákladů výkonu trestu ve výši 40 % ze součtu všech částek přijatých za předchozí měsíc. Podle odst. 4 výše úhrady nákladů výkonu trestu smí činit nejvýše 1 500 Kč za kalendářní měsíc. Žalovaný poté uvedl, že vzhledem k tomu, že podle § 629 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, trvá promlčecí doba tři roky, jsou náklady výkonu trestu propočteny zpětně za tuto dobu. Dále odůvodnil, že vzhledem k tomu, že výše měsíčních důchodových dávek je vyšší než 11 000 Kč a 40% z této částky činí 4 400 Kč, je při výpočtu zohledněn § 8 odst. 4 cit. vyhlášky a maximální výše nákladů výkonu trestu tak činí 1 500 Kč s tím, že se počítají měsíčně za předcházející měsíc. Následuje tabulka výpočtu nákladů výkonu trestu za roky 2012 (listopad), 2013 (12 měsíců), 2014 (12 měsíců) a 2015 (leden až říjen) s tím, že za uvedené období by povinnost uhradit maximální výši těchto nákladů činila 54 000 Kč. Od této částky byla odečtena úhrada z jiných příjmů žalobce, které měl ve věznici

v celkové výši 11 536 Kč a dále byly odečteny propočtené dny hospitalizace v nemocnici (§ 35 odst. 2 písm. c) zákona o výkonu trestu odnětí svobody), celkem 34 dnů v roce 2013 (celková částka 1 698 Kč) se závěrem, že zbývá uhradit 40 766 Kč.

II. Obsah žaloby

Včas podanou žalobou žalobce brojí proti vypočtené výši nákladů výkonu trestu i důvodnosti napadeného rozhodnutí, které pokládá za věcně nesprávné, nepřezkoumatelné a nezákonné. Dle jeho názoru správní orgán vycházel z neúplně a nesprávně zjištěného skutkového stavu, v důsledku čehož mu nesprávně vyměřil náklady výkonu trestu odnětí svobody. Namítanou nesprávnost napadeného rozhodnutí spatřuje konkrétně v tom, že orgány vězeňské služby vycházely při výpočtu nákladů spojených s výkonem trestu z neúplných podkladů. Ačkoli si vyžádaly od ČSSZ Praha podklady ke starobnímu důchodu a jeho výši, patrně dále neprověřovaly, že důchod je zatížen již čtyřmi exekucemi, přičemž dvě z těchto exekucí jsou aktivní a probíhají exekuční srážky z důchodu. Uvedení skutečné výše důchodu po odečtu exekučních srážek nebo vyčíslení částky, kterou je možné z důchodu exekučně postihnout, zcela absentuje a z odůvodnění napadeného rozhodnutí není zřejmé, zda a jak byly tyto skutečnosti při výpočtu zohledněny. Žalobce k žalobě přiložil oznámení ČSSZ ze dne 18. 1. 2015 o změně srážek a přípis ČSSZ ze dne 2. 2. 2015 ohledně evidence pohledávek ČSSZ vůči žalobci s vysvětlením postupu ČSSZ při provádění srážek z důchodu.

Dále namítal, že období, za které mu byly náklady výkonu trestu vypočteny, je stanoveno nesprávně, neboť k výkonu trestu ve Věznici Valdice nastoupil od 5. 4. 2012. V rozhodnutí stanovené období předepsaných nákladů výkonu trestu je nepřezkoumatelné, neboť počátek období (11/2012), vzhledem k výše uvedenému datu nástupu k výkonu trestu, není pro stanovení výpočtu nijak odůvodněn. Rovněž výpočtová tabulka ohledně zohlednění výpočtu již uhrazených nákladů výkonu trestu, které mu byly sraženy z přijatých finančních prostředků, je nesrozumitelná a zmatečná, z odůvodnění rozhodnutí neplyne a není nijak fakticky doloženo, jaká částka byla ve skutečnosti stržena z jeho příjmů na účtu vedeného orgánem vězeňské služby. Uvedené výpočty jsou toliko kalkulací na základě zákona, které neodpovídají skutečnému stavu. Žalobce v této souvislosti tvrdí, že v roce 2015 mu bylo na náklady výkonu trestu strženo 6 225 Kč, nikoliv 4 180 Kč, jak je uvedeno v napadeném rozhodnutí. Žalobce tak namítá, že orgány vězeňské služby postupovaly v rozporu s vyhl. Ministerstva spravedlnosti č. 10/2000 Sb., neboť fakticky mu je strháváno více než 40 % ze součtu všech přijatých dávek. Navrhl, aby soud napadené rozhodnutí, stejně jako jemu předcházející prvoinstanční rozhodnutí, zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný zrekapituloval průběh předchozího řízení včetně obsahu napadeného rozhodnutí a použité právní úpravy. Konstatoval, že v žalobě jsou částečně uvedeny i skutečnosti, které žalobce uplatnil již proti prvoinstančnímu rozhodnutí a které již byly náležitě vypořádány.

K žalobním námitkám uvedl, že žalobce byl podle § 28 odst. 2 písm. i) zákona o výkonu trestu odnětí svobody povinen oznámit neprodleně věznici skutečnost, že je poživatelé důchodu nebo výsluhového příspěvku. Uvedenou povinnost žalobce nesplnil. Zopakoval, že žalobce není osvobozen od povinnosti úhrady nákladů výkonu trestu z důvodu zatížení důchodových dávek exekucí. K období, za které byly náklady výkonu trestu vypočteny, odkázal stejně jako v napadeném rozhodnutí na tříletou promlčecí dobu dle § 629 odst. 1 občanského zákoníku. K námitkám směřujícím proti výpočtové tabulce žalovaný připomněl právní úpravu dle 8 odst. 1, 4 vyhlášky MS č. 10/2000 Sb. a příslušnou pasáž odůvodnění rozhodnutí.

K tvrzení žalobce, že v roce 2015 mu bylo na náklady výkonu trestu strženo 6 225 Kč, nikoliv 4 180 Kč, žalovaný namítl, že ve stížnosti a jejím doplnění proti prvoinstančnímu rozhodnutí žalobce uváděl částku 5 225 Kč. Žalovaný doložil mzdové listy žalobce za období od 01/2012 – 11/2015, z nichž mimo jiné vyplývá, že žalobci byla v roce 2015 stržena částka 4 180 Kč, jak je uvedeno v napadeném rozhodnutí. Dále doložil listinu s výpočtem předepsaných nákladů výkonu trestu, uhrazených nákladů výkonu trestu a dnů hospitalizace žalobce od počátku listopadu 2012 do konce října 2015 (odpovídá výpočtové tabulce uvedené v napadeném rozhodnutí). Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Skutkové a právní závěry krajského soudu

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Učinil tak bez nařízení jednání dle § 51 odst. 1 s. ř. s., když k takovému postupu udělil žalobce souhlas výslovně, žalovaný dle věty druhé téhož ustanovení.

Z obsahu předloženého správního spisu, pokud jde o skutečnosti relevantní pro posouzení předmětné věci, vyplynulo, že rozhodnutím ředitele Věznice Valdice ze dne 18. 11. 2015, č. j. VS 6694211101/2015-22/705, byla žalobci, coby odsouzenému, na základě § 35 odst. 1 zákona o výkonu trestu odnětí svobody, uložena povinnost „uhradit neuhrazené náklady výkonu trestu odnětí svobody za období 06.2012 – 10.2015 v částce 61 000 Kč“. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce stížnost, v níž brojl proti nesprávné výši vyměřených nákladů výkonu trestu. Rozhodnutím ředitele Věznice Valdice ze dne 26. 11. 2015, č. j. VS 6694211102/2015-22/705, bylo rozhodnutí ředitele Věznice Valdice ze dne 16. 11. 2015 (*poznámka soudu: správně ze dne 18. 11. 2015*), č. j. VS 6694211101, zrušeno z důvodu, že při výpočtu nákladů výkonu trestu nedošlo k zohlednění doby vymahatelnosti a odečtu již uhrazených nákladů výkonu trestu.

Rozhodnutím ředitele Věznice Valdice ze dne 1. 12. 2015, č. j. VS 6694211102/2015-22/705, bylo rozhodnutí ředitele Věznice Valdice ze dne 16. 11. 2015 (*poznámka soudu: správně ze dne 18. 11. 2015*), č. j. VS 6694211101, změněno tak, že žalobci byla uložena povinnost „uhradit neuhrazené náklady výkonu trestu odnětí svobody za období 11.2012 – 10.2015 v částce 40 766 Kč.“ Uvedené rozhodnutí napadl žalobce odvoláním (dle daného poučení), ač dle § 9 odst. 2 vyhlášky MS č. 10/2000, je opravným prostředkem proti rozhodnutí ředitele stížnost.

Krajský soud poznamenává, že ve správním spise není založeno žádné rozhodnutí ředitele Věznice Valdice ze dne 16. 11. 2015. Uvedenému č. j. VS 6694211101/2015-22/705, odpovídá rozhodnutí ředitele Věznice Valdice ze dne 18. 11. 2015.

Žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 4. 2. 2016, č. j. VS 42007-8/ČJ-2016-800073-22RVO, rozhodnutí ředitele Věznice Valdice ze dne 1. 12. 2015 změnil tak, že výrok rozhodnutí zní: „Na základě § 35 odst. 1 zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody, je odsouzený L. Z. povinen uhradit náklady výkonu trestu odnětí svobody v ostatních případech za období od 1. 11. 2012 do 31. 10. 2015 v částce 40 766 Kč “.

Ve správním spise jsou dále založeny následující listiny: oznámení ČSSZ Praha ze dne 10. 11. 2015 o skutečnosti, že žalobce je ode dne 11. 6. 2012 poživitelem starobního důchodu z důchodového pojištění ve výši 12 293 Kč; sdělení ČSSZ ze dne 11. 1. 2016 o valorizacích starobního důchodu žalobce ode dne přiznání důchodu do ledna 2015; listina s výpočtem předepsaných nákladů výkonu trestu za období listopad 2012 – říjen 2015, žalobcem uhrazených nákladů výkonu trestu za uvedené období a počtem dnů hospitalizace žalobce (jako v žalobou napadeném rozhodnutí); mzdové listy žalobce za uvedené období.

Stěžejní žalobní námitka směřuje proti neúplně a nesprávně zjištěnému skutkovému stavu žalovaným, v důsledku čehož došlo k vyměření nesprávné výše nákladů výkonu trestu odnětí svobody. Uvedenou žalobní námitku shledal krajský soud důvodnou.

Z rekapitulace obsahu správního spisu je zřejmé, že již prvoinstanční orgán při prvotním výpočtu nákladů výkonu trestu, které žalobci uložil k zaplacení, opakovaně pochybil, jeho poslední rozhodnutí co do upřesnění výroku rozhodnutí žalovaný změnil.

Není pochyb o tom, že dle § 152 odst. 1 písm. d) trestního řádu, je obžalovaný, který byl pravomocně uznán vinným, povinen nahradit státu náklady spojené s výkonem trestu odnětí svobody. Žalovaný rovněž správně citoval relevantní právní úpravu vztahující se k výpočtu uvedených nákladů.

Žalobce již v opravném prostředku proti prvoinstančnímu rozhodnutí uplatnil stejnou námitku jako v žalobě, a to, že orgány vězeňské služby dále neprověřovaly, že jeho starobní důchod je zatížen exekucemi a probíhají exekuční srážky z důchodu, přičemž uvedení skutečné výše důchodu po odečtu exekučních srážek nebo vyčíslení částky, kterou je možné z důchodu exekučně postihnout, zcela absentuje a z odůvodnění napadeného rozhodnutí není zřejmé, zda a jak byly tyto skutečnosti při výpočtu zohledněny. Žalobce k žalobě přiložil 2 listiny, které obdržel od ČSSZ. V oznámení ze dne 18. 1. 2015 ČSSZ žalobci sdělila, že s účinností od 14. 2. 2015 upravuje výši srážek na úhradu jeho závazků na částku 1 545 Kč, přičemž přihlíдела k jedné vyživované osobě. Dále sdělila, že způsob výpočtu výše částky, kterou nesmí plátce důchodu srazit na úhradu pohledávky vymáhané výkonem rozhodnutí, je v souladu s § 278 občanského soudního řádu a nařízením vlády ČR č. 595/2006 Sb. V této souvislosti vysvětlila výpočet částky, která nesmí být povinnému sražena (příslušná částka životního minima a normativních nákladů na bydlení) s tím,

že částka, nad kterou se zbytek důchodu srazí bez omezení, činí v případě žalobce 9 177 Kč měsíčně. Přípisem ze dne 2. 2. 2015 ČSSZ sdělila žalobci k jeho stížnosti ohledně provádění exekučních srážek, že vůči němu eviduje čtyři pohledávky, přičemž exekučně mu měsíčně sráží 2 pohledávky, a to ve výši 881 Kč a 664 Kč, celkem 1 545 Kč, a vysvětlila mu zákonný postup při provádění srážek z důchodu.

Krajský soud konstatuje, že ač žalovaný měl od ČSSZ zcela konkrétní informaci o výši starobního důchodu žalobce, v napadeném rozhodnutí uvedl toliko orientačně, že „výše měsíčních důchodových dávek žalobce je vyšší než 11 000 Kč a 40% z této částky činí 4 400 Kč, je při výpočtu zohledněn § 8 odst. 4 cit. vyhlášky a maximální výše nákladů výkonu trestu tak činí 1 500 Kč.“ K žalobcově námitce, nechť si žalovaný ověří u ČSSZ výši jeho exekučních srážek z důchodu, zůstal žalovaný nečinný. V napadeném rozhodnutí pouze v obecné rovině uvedl, že z důvodu probíhající exekuce na starobní důchod žalobce tento není osvobozen od povinnosti úhrady nákladů výkonu trestu, přičemž odkázal na ustanovení § 35 odst. 2 zákona o výkonu trestu odnětí svobody, upravující osvobození od povinnosti hradit náklady výkonu trestu, kde osvobození z důvodu exekuce není v uvedeném výčtu případů uvedeno. Uvedený odkaz lze v obecné rovině považovat za správný. Žalobce však nežádal, aby byl od uvedené povinnosti osvobozen, ale poukázal na to, že v důsledku prováděných exekucí je skutečná výše jeho důchodu jiná a žádal, aby tato skutečnost byla při provedeném výpočtu zohledněna a rozhodnutí v tomto směru náležitě odůvodněno. Žalobcova námitka ohledně neúplného zjištění skutkového stavu věci vyžádáním si podkladů ke konkrétní výši provádění exekučních srážek, uvedení skutečné výše důchodu po odečtu exekučních srážek, a zda a jak tyto skutečnosti ovlivní výpočet nákladů výkonu trestu, zůstala nevyrovnána.

Žalobní námitka ohledně období, za které byly žalobci náklady výkonu trestu vypočteny, poukazuje na to, že k výkonu trestu ve Věznici Valdice nastoupil od 5. 4. 2012 a v rozhodnutí je počátek období stanoven od listopadu 2012, důvodná není. Žalovaný v napadeném rozhodnutí odkázal na ustanovení § 629 odst. 1 občanského zákoníku, které upravuje tříletou promlčecí dobu pro uplatnění nároku s tím, že náklady výkonu trestu jsou propočteny zpětně za tuto dobu. Ač je uvedený odkaz stručný, je z něho zcela zřejmé, že náklady výkonu trestu byly vypočteny v maximální výši tři roky zpětně, kdy je lze vymáhat, a to ode dne, kdy se žalovaný od ČSSZ dozvěděl o tom, že žalobce je poživitelem starobního důchodu (10. 11. 2015). Z uvedeného důvodu proto nelze počátek období vztahovat ke dni nástupu výkonu trestu odnětí svobody, tj. ke dni 5. 4. 2012, neboť k uvedenému dni by se jednalo o nárok částečně promlčený. V této souvislosti nelze pominout, že je to žalobce, kdo zavinil, že mu náklady výkonu trestu nemohly být vyměřeny dříve, neboť porušil povinnost uloženou mu § 28 odst. 2 písm. i) zákona o výkonu trestu odnětí svobody tím, že neprodleně neoznámil věznici, že je poživitelem starobního důchodu.

Žalobní námitku ohledně tvrzení, že žalobci bylo v roce 2015 na náklady výkonu trestu strženo z přijatých peněz 6 225 Kč, nikoli 4 180 Kč, jak je uvedeno v napadeném rozhodnutí, soud rovněž neshledal důvodnou. Ze mzdového listu žalobce založeného ve správním spise za období od ledna 2015 do listopadu 2015 vyplývá, že mu bylo na náklady výkonu trestu celkem strženo 4 180 Kč. Žalobce k prokázání částky 6 225 Kč nenabídl žádný relevantní důkaz a soud na tomto místě dává za pravdu žalovanému i v tom, že žalobce v opravném prostředku proti prvoinstančnímu rozhodnutí uváděl jinou částku, která mu za rok 2015 na náklady

výkonu trestu byla srážkou stržena z přijatých peněz (5 225 Kč), přičemž ani tuto tvrzenou částku nijak neprokázal.

Krajský soud po provedeném přezkumu uzavírá, že žalovaný nedostatečně zjistil skutkový stav věci, a proto mu nezbylo, než rozhodnutí žalovaného pro vady řízení zrušit podle § 78 odst. 1 s. ř. s. a věc mu vrátit k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4. s. ř. s.), neboť skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, vyžaduje doplnění. V dalším řízení žalovaný bude nutno doplnit správní spis o informace od ČSSZ o konkrétní skutečnosti ohledně výše prováděných exekucí na starobní důchod žalobce za rozhodné období a zjištěné skutečnosti zohlednit při výpočtu nákladů výkonu trestu odnětí svobody ve smyslu § 35 odst. 1 zákona o výkonu trestu odnětí svobody a § 8 vyhlášky č. 10/2000 Sb. s náležitým odůvodněním. Žalovaný coby druhoinstanční orgán zváží, zda shora uvedené vady napraví sám nebo zda zvolí jiný procesní postup ve smyslu § 90 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů. V dalším řízení je žalovaný vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

V. Náklady řízení

Žalobce byl ve věci úspěšný, a proto má nárok na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s.).

Důvodně vynaloženými náklady soudního řízení na straně žalobce byly zaplacený soudní poplatek v celkové výši 3.000,- Kč za žalobní návrh, odměna advokáta a jeho režijní výlohy (§ 35 odst. 2 s. ř. s.). Ze soudního spisu je zřejmé, že zástupce žalobce učinil ve věci 2 úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, písemné podání žaloby) po 3.100,- Kč [§ 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky MS č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 cit. vyhlášky]. Dále má právo na náhradu hotových výdajů za 2 úkony právní služby po 300,- Kč (§ 13 odst. 3 cit. vyhlášky) a jako plátce DPH má právo na navýšení náhrady o DPH ve výši 21 % [§ 23a) zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii]. Proto krajský soud zavázal žalovaného povinností žalobci tyto prokázané náklady řízení v celkové výši 11.228,- Kč uhradit k rukám jeho zástupce, který je advokátem (§ 149 odst. 1 občanského soudního řádu za použití § 64 s. ř. s.).

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí).

Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 28. červen 2017

JUDr. Jan Rutsch, v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
J. L.